

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/300/2021
Identifikačné číslo spisu: 5115209471
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5115209471.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloleté deti V. H., nar. XX.XX.XXXX a N., nar. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom ul. H. H. č. XXXX/X, L., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, so sídlom Hurbanova 16, Žilina, deti matky Mgr. O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. H. H. č. XXXX/X, L., a otca G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX/XX, K. 9, P. V., zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA BEDNÁŘOVÁ & HODOŇOVÁ, AK so sídlom Mariánske námestie 31, Žilina, o návrhu otca na zníženie výživného pre maloleté deti a návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 9P/94/2015, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. februára 2021, č.k. 7CoP/32/2020-988, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 24. februára 2021, č.k. 7CoP/32/2020-988 Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina (ďalej ako „súd prvej inštancie“) č.k. 9P/94/2015-593 zo dňa 26. januára 2018, ktorým súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného vo vzťahu k obom mal. deťom zamietol a uložil mu platiť zvýšené výživné v prospech mal. H., zo sumy 350,- eur mesačne na sumu 380,- eur mesačne od 25. mája 2016 a v prospech mal. N. zo sumy 350,- eur mesačne na sumu 370,- eur od 25. mája 2016 mesačne, k rukám matky. Nedoplatok na výživnom pre mal. deti uložil otcovi splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným k rukám matky mal. pod následkom straty výhody splátok. Týmto zmenil rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 9 zo dňa 17. apríla 2014. sp.zn. 25Nc/227/2013 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe zo dňa 22. októbra 2014, sp.zn. 39Co/354/2014, v časti určeného výživného v prospech mal. detí. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že o výške

výživného bolo rozhodnuté rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 9 zo 17. apríla 2014, sp.zn. 25Nc/227/2013 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe z 22. októbra 2014, sp.zn. 39Co/354/2014. V predmetnom rozsudku Mestský súd v Prahe konštatoval, že v roku 2013 sa otec bezdôvodne vzdal podnikania, z ktorého mal vysoký príjem. Už v tomto konaní súdy vychádzali z potencionálneho príjmu otca minimálne 70.000,- Kč. Súd prvej inštancie v rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania od prechádzajúcej úpravy výživného. Na strane otca súd prvej inštancie konštatoval, že v októbri 2014 už nepodnikal, pričom v čase predchádzajúceho určenia výživného súd jednoznačne konštatoval, že sa vzdal lepších príjmov a pri určení výživného vychádzal z potencionálneho príjmu otca 70.000,- Kč netto. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že zdravotný stav otca bol súdom známy už pri určovaní výživného. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predaj firmy v Prahe matke zo strany otca bolo účelovým krokom a za pravdepodobné považoval, že firmu riadi otec aj po tom, čo ju previedol na svoju matku. V tejto súvislosti prihliadol i na výnos z predaja podniku. Matka naďalej pracuje vo firme J.. Do februára 2017 mala príjem z podnikania 150,- eur a následne má príjem ako mediátorka od februára 2017 vo výške 150,- eur. V príjme matky nedošlo k podstatným zmenám, súd prvej inštancie konštatoval pokles približne 100,- eur. Od septembra 2017 sa presťahovala s deťmi do domu, ktorý si postavili s bývalým manželom, za bývanie platí mesačne 150,- eur. Predtým bývala u rodičov, ktorým prispievala na bývanie 150,- eur. Získala vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa. V rozhodnom období súd prvej inštancie zvýšenie výdavkov pre mal. H. ustálil na sumu 70,- eur mesačne a pre mal. N. o sumu 60,- eur mesačne. Od roku 2014 sa deťom zvýšili ich životné náklady, voľnočasové aktivity súd prvej inštancie akceptoval ako odôvodnené výdavky, nakoľko sú v záujme rozvoja detí. Príjem otca mal. detí od poslednej úpravy výživného nepoklesol a nedošlo ani k iným podstatným zmenám na jeho strane. Nedošlo ani podstatnému nárastu príjmu matky, ani k poklesu odôvodnených výdavkov mal. detí. Keďže sa otec už v roku 2013 vzdal výhodnejšieho zárobku, súd vychádzal z jeho príjmu minimálne 70.000,- Kč. Matka sa o deti osobne stará, zabezpečuje im bývanie a iné potreby, otec neplatí doteraz určené výživné, hoci je aj trestne stíhaný. Za nie bez významu súd považoval, že životná úroveň otca určovaná potencionálnym príjmom a majetkovým pomermi je vyššia než životná úroveň matky.

3. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že na podklade dovolania otca Najvyšší súd SR uznesením 8Cdo/228/2019 z 21. mája 2020 pôvodný rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. marca 2019 sp. zn. 7CoP/17/2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu nedoručenia písomného vyjadrenia matky zo dňa 04. decembra 2018 otcovi.

4. Otec do spisu doložil znalecký posudok č. 236/2018 vo veci posúdenia zdravotného stavu znalcom MUDr. N. H., znalcom z odvetvia psychiatrie a sexuológie, ktorý v závere znaleckého posudku uzavrel, že zistený zdravotný stav otca má nepriaznivý dosah na jeho schopnosť pracovať, dosahovať príjem, jeho pracovná schopnosť je znížená, nie je schopný samostatne vykonávať podnikateľskú činnosť. K znaleckému posudku psychologičky Mgr. D. H. č. XX/XXXX uvedol, že tento bol primárne zameraný na posúdenie iných skutočností - rozbor osobnosti, avšak aj tento konštatoval prítomnosť úzkostno-depresívnych príznakov. Posudkom o invalidite ŠJ X./XXXX/XXXX/PXCSSZ z 16. októbra 2018 bol konštatovaný dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav otca mal. detí z dôvodu zmiešanej úzkostno-depresívnej poruchy, na podklade čoho mu bola priznaná invalidita prvého stupňa, pokles jeho pracovnej schopnosti o 35% s dátumom vzniku invalidity dňom 21. septembra 2018. Otec doložil rozhodnutie Úradu práce ČR zo 14. marca 2017, ktorým mu bola priznaná podpora v nezamestnanosti od 07.03.2017 do 06.08.2017. V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol vedený od 07.03.2017 do 31.08.2017. Podľa pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi otcom mal. detí a zamestnávateľom firmou M. zubný laboratór Praha, otec uzatvoril pracovný pomer na dobu od 01.02.2016 do 31.01.2017 s dojednanou mesačnou mzdou 22.000,- Kč s tým, že sa od 01. septembra 2017 vrátil do zamestnaneckého pomeru v spoločnosti X., s.r.o. s nástupným platom vo výške 18.500,- Kč. Otec doložil doklad o výške príjmu za obdobie od marca 2019 do augusta 2020 a doklad o vyplácaní dôchodku od 22.11.2019 do 20.12.2019. Rozhodnutím o invalidite KOP XX/XXXX zo dňa 04. novembra 2019 bol konštatovaný dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav otca, invalidita prvého stupňa, pokles pracovnej schopnosti o 35%.

5. Zo mzdového listu za rok 2019 matky mal. detí odvolací súd zistil, že čistá mzda matky sa pohybuje okolo 350,- eur mesačne, za rok 2020 okolo 380,- eur mesačne. Ďalej matka doložila potvrdenie o návšteve strednej školy zo dňa 28. septembra 2020 mal. H. Tým poukázala na zvýšenie nákladov na zakúpenie učebníc a pracovného zošita na prvý polrok vo výške 29,80 eur, s tým, že v druhom polroku bude potrebovať ďalšiu učebnicu, rodičovský príspevok vo výške 35,- eur, lyžiarsky výcvik v prvom ročníku vo výške 165,- eur, sumu na stužkovú 70,- až 100,- eur ročne. Poukázala na zmenu pomerov u obidvoch mal. detí v súvislosti s platbami za súkromné hodiny angličtiny lektorke. Ďalej doložila potvrdenie za zaplatenie krúžku lezenia za prvý školský polrok vo výške 350,- eur na obidve deti. Uviedla, že od septembra 2019 navštevuje mal. H. ortodontistu a celková suma za liečbu bude okolo 3.300,- eur, pričom zdravotná poisťovňa schválila príspevok 682,- eur. Od 3/2020 ortodontistu navštevuje aj mal. N., nosí vyberací strojček Y., následne na potrebný čas mu bude nasadený fixný strojček, pričom zdravotná poisťovňa mu schválila príspevok 726,38 eur.

6. Z rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/26/2020-637 zo dňa 16. júna 2020 odvolací súd zistil, že otec mal. detí bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky, bola mu uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné. Odvolanie otca bolo zamietnuté ako nedôvodné.

7. Z vyjadrenia oboch rodičov vyplynulo, že uzatvorili dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov na území ČR ako i SR. V rámci vyporiadania matka do výlučného vlastníctva nadobudla rodinný dom v Žiline v hodnote 260 - 270 tisíc eur, zaťažený úverom 120.000,- eur a otec sa zaviazal matke na vyrovnanie podielu zaplatiť 50.000,- eur. Na území ČR sa otec stal vlastníkom nehnuteľnosti bytu, garáže a garážového státia, ktoré účastníci ohodnotili na 7 - 7,5 milióna Kč. Motorové vozidlo BMW, ktoré bolo majetkom otca ako podnikateľa, fyzickej osoby otec odpredal firme X. za 300.000,- Kč a to i napriek tomu, že malo hodnotu viac ako milión Kč. Napriek tomu motorové vozidlo otec používa pre svoje potreby. Podľa vyjadrenia matky, otec na účtoch nemá žiadne finančné prostriedky len kvôli tomu, že by boli zexekúované a používa účet svojej matky.

8. Na otázku odvolacieho súdu ohľadne zmeny situácie v súvislosti s rozšírením ochorenia covid 19 otec uviedol, že v prvej vlne pracoval len na 50 %, bola mu krátená mzda zamestnávateľom o 50 %, avšak zvyšok bol doplácaný Úradom práce. V súčasnosti dostáva plnú mzdu. Matka uviedla, že opatrenia proti šíreniu ochorenia covid 19 na svoje zárobkové pomery nepocítila. V prvej vlne jej bola vyplácaná plná mzda. V prípade mal. detí boli tréningy na určitú dobu pozastavené a pokiaľ sú krúžky predplatené, peniaze budú presunuté na ďalšie obdobie. Z hľadiska zabezpečenia dištančného štúdia detí, musela kúpiť notebook, wifi router, tlačiareň, vznikajú jej i vyššie výdavky na stravu.

9. Matka vo vyjadreniach poukazovala na exotické dovolenky otca. Otec vo vyjadrení popieral, že by tieto hradil z vlastných finančných prostriedkov. Taktiež poprel, že by bol odborným garantom obchodnej spoločnosti X., s.r.o. a to i napriek tomu, že sám na pojednávaní pred Okresným súdom v Žiline v konaní vedenom pod sp.zn. 4C/10/2013 túto skutočnosť potvrdil. Z vyjadrenia matky pred odvolacím súdom vyplynulo, že otec po rozvoде odpredal motorové vozidlo BMW v hodnote vyše milióna českých korún obchodnej spoločnosti X., s.r.o. za 300.000,- Kč, že rozpredával majetok podniku, ktorý na území ČR prevádzkovali. Uvedené otec maloletých detí nerozporoval.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že mal. deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Otec v konaní preukázal, že mu bola priznaná invalidita prvého stupňa a rozhodnutím správnych orgánov v ČR znížená pracovná schopnosť o 35%, znaleckým dokazovaním preukázal, že vzhľadom na svoje psychické problémy nie je schopný vykonávať duševnú činnosť v záťaži, strese, teda napr. riadiacu, podnikateľskú činnosť a pod. Z otcom predložených dokladov vyplýva pokles príjmu, ktorý dosahoval, resp. mohol dosahovať v čase pôvodného rozhodovania o výživnom.

11. Na druhej strane však odvolací súd prihliadal na majetkové pomery otca, ktorý pred odvolacím

súdom sám potvrdil, že je vlastníkom nehnuteľnosti v ČR, v hodnote 7 - 7,5 milión Kč. Súd pri rozhodovaní o výške výživného kumulatívne prihliada nielen na schopnosti, možnosti ale i majetkové pomery povinného rodiča. I za situácie, že u otca poklesli zárobkové možnosti, odvolací súd zotrval na závere o tom, že nie je možné vyhovieť návrhu otca na zníženie výživného, ale vzhľadom na narastajúce potreby mal. detí, zárobok matky, ktorá sa o deti osobne stará, je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie, pokiaľ výživné na maloleté deti zvýšil, ako správne potvrdiť. V tejto súvislosti odvolací súd uviedol, že pokiaľ je otec schopný spravovať a udržiavať majetok v hodnote niekoľko miliónov Kč, ktorý využíva výlučne pre vlastné potreby, je v jeho schopnostiach a možnostiach poskytovať svojim deťom aspoň prostredníctvom výživného také finančné zabezpečenie, ktoré zodpovedá všestrannému rozvoju ich osobností a požiadavkám detí v ich veku.

12. Odvolací súd ďalej uviedol, že sú to práve mal. deti, ktoré rozvodom a rozpadom manželstva rodičov najviac utrpeli. Spolu s matkou sa presťahovali v podstate na územie iného štátu, kde ďalej absolvujú povinnú školskú dochádzku. Museli si zvykať nielen na nové bytové pomery, ale i na nové prostredie, nových kamarátov, nadväzovať nové sociálne väzby. Takisto matka mal. detí si musela vybudovať nové zárobkové možnosti zabezpečiť obom deťom bývanie, potrebný nábytok. Na výšku výživného nie je preto možné nazeráť iba z hľadiska výživného v pravom slova zmysle, ale i v širších súvislostiach z hľadiska výdavkov, ktoré nevyhnutne i v súvislosti so zmenou bydliska musela a bude musieť matka vynaložiť.

13. Za podstatné odvolací súd považoval, že životná úroveň rodiča je primárnym kritériom určenia výšky výživného, výška výdavkov na dieťa je až sekundárna. Výživné je o tom, že dieťa má právo žiť takú materiálnu kvalitu života ako jeho rodič. I pri povinných osobách s nulovými, prípadne nižšími príjmami, avšak s vysokou životnou úrovňou je potrebné dbať o to, aby bola dieťaťu zabezpečená adekvátna životná úroveň ako podiel na životnej úrovni každého z rodičov.

14. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal otec mal. detí (ďalej len „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

15. Dovolateľ vo svojom dovolaní poukázal na to, že odvolací súd pri rozhodovaní o výške výživného pre mal. deti nezohľadnil súčasne na jednej strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery každého z rodičov mal. detí a na strane druhej nepreskúmal a nezobral do úvahy odôvodnené potreby mal. detí. Súd prvej inštancie sa s nárastom nákladov mal. detí vysporiadal iba čiastočne, keď uviedol, že tento nárast nákladov u mal. detí patrí do ich odôvodnených potrieb, avšak ustálenie odôvodnených potrieb mal. detí neplynie zo žiadneho konkrétneho ustanovenia rozhodnutí súdov nižších inštancií. Dovolací súd by mal vyriešiť otázku spočívajúcu v tom, či je možné pri rozhodovaní o výške výživného pre mal. deti zobrať za základ rozhodnutia súdu iba záver o schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch povinného rodiča, bez záveru zo skúmania odôvodnených potrieb oprávnených mal. detí a rovnako bez záveru o schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch druhého z rodičov mal. detí. Podľa názoru otca mali sudy nižších inštancií v zmysle § 75 zákona o rodine urobiť riadny záver o výške výživného pri porovnaní oboch zistených záverov, a to tak schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch povinného rodiča, druhého rodiča ako aj odôvodnených potrieb mal. detí.

16. Dovolateľ poukázal na to, že sa u neho podstatne zmenili pomery, a preto sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k mal. deťom. Dovolateľovi sa podstatne zmenil zdravotný stav, keď už nemohol vykonávať úkony spojené s vedením a riadením jeho pôvodnej spoločnosti. Dovolateľ sa v zmysle uvedeného nevzdal bezdôvodne výhodnejšieho príjmu, ako uvádza odvolací súd, pričom už v čase prvého konania o vyživovacej povinnosti k mal. deťom uviedol prečo musel podnikanie ukončiť, keď ani Obvodný súd pre Prahu 9 nedospel k záveru, že by sa vzdal výhodnejšieho príjmu. Až následne v rámci odvolacieho konania Mestský súd v Prahe konštatoval, že sa dovolateľ mal vzdať svojho príjmu bezdôvodne vychádzajúc z tvrdení matky. Navyše v priebehu konania bol dovolateľ na území Českej republiky uznaný čiastočne invalidným a bol mu priznaný invalidný dôchodok. Teda sudy by mali riadne vyhodnotiť zmenu pomerov na strane otca od roku 2015. Dovolateľ tiež poukázal na to, že od augusta 2011 boli všetky finančné prostriedky z podnikania, mimo nákladov pre rodinu a na byt v Prahe, použité

na výstavbu rodinného domu v Žiline, a to vrátane finančných prostriedkov z predaja podniku dovolateľa, pričom tento dom pripadol v rámci vyporiadania BSM matke mal. detí. Odvolací súd nevzal do úvahy ani zmenu pomerov na strane matky, ktorá ukončila vysokoškolské štúdium v odbore právo a vzrástla tak aj jej kvalifikácia. Dovolateľ zároveň poprel tvrdenia odvolacieho súdu, že neplatí súdom určené výživné na mal. deti. Nemožno opomenúť ani, že odôvodnené potreby mal. detí sa nezvýšili tak, aby museli súdy nižších inštancií zvýšiť výživné v zmysle návrhu matky mal. detí, keď matka mal. detí v trestnom konaní uvádzala náklady vynakladané na mal. deti v sume 200,- eur. V rámci vyživovacej povinnosti dovolateľa by mali byť zohľadnené aj skutočnosti ako podiel na zabezpečení nadštandardného bývania pre mal. deti, platby za rodinný dom do roku 2017 či darčeky pre mal. deti.

17. Dovolateľ navrhol Najvyššiemu súdu SR zrušiť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne zmeniť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu.

18. Matka mal. detí vo vyjadrení žiadala dovolanie ako neprípustné odmietnuť dôvodiac nevymedzenou právnou otázkou doposiaľ nevyriešenú dovolacím súdom poukazujúc o.i. na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/50/2017 a sp.zn. 3Cdo/226/2017.

19. Kolízny opatrovník mal. detí sa k dovolaniu otca nevyjadril.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

21. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľ vymedzil právnú otázku tak, že „či je možné pri rozhodovaní o výške výživného pre mal. deti zobrať za základ rozhodnutia súdu iba záver o schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch povinného rodiča, bez záveru zo skúmania odôvodnených potrieb oprávnených mal. detí a rovnako bez záveru o schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch druhého z rodičov mal. detí.“

22. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP má určujúci význam vymedzenie „právnej“ otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacím súdom ešte nebola vyriešená. Otázkou relevantnou môže byť len otázka právna, nie skutková. Táto otázka má byť vymedzená tak, aby odpoveď na ňu priniesla vyriešenie právneho problému, a zároveň aby jej právne posúdenie odvolacím súdom prinieslo všeobecné riešenie tej istej typovej právnej situácie. Na to, aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania, zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v § 432 až § 435 CSP. K posúdeniu dôvodnosti dovolania a teda vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia môže dovolací súd pristúpiť až po prijatí záveru o prípustnosti dovolania

23. Dovolateľom namietané nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom nespĺňa kritériá vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 CSP. Dovolací súd poukazuje na to, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ani na prehodnotenie vykonaných dôkazov. Posúdenie konkrétnych skutkových okolností v danej veci týkajúcich sa určenia výšky vyživovacej povinnosti otca, či skúmanie otázky výšky životných nákladov povinného rodiča sa týka hodnotenia skutkových zistení v procese dokazovania. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že kritériami pre určenie vyživovacej povinnosti sú schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, ako i odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Potreby mal. detí boli podrobne rozpísané v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie, v

rámci odvolacieho konania bolo zohľadnené zvýšenie potrieb mal. detí, ku ktorým došlo počas konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, na základe čoho ho potvrdil. Súd prvej inštancie v bodoch 20 a 21 odôvodnenia svojho rozhodnutia podrobne opísal výdavky mal. detí a zároveň konštatoval, že ich považuje za odôvodnené, rovnako tak súd prvej inštancie zobral na zreteľ schopnosti, možnosti, majetkové pomery oboch rodičov a ich zmenu od posledného rozhodnutia súdu o určení vyživovacej povinnosti voči mal. deťom. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrzovaným rozsudkom vytvára ich organickú kompletizujúcu jednotu. Rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. V zmysle uvedeného mal dovolací súd za to, že súdy nižších inštancií pri určení výšky výživného na mal. deti aplikovali § 62 ods. 2, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

24. Dovolací súd poukazuje na právne závery najvyššieho súdu vyjadrené v rozhodnutiach sp.zn. 8Cdo/50/2017, 3Cdo/88/2017, 3Cdo/87/2017 a 3Cdo/226/2017, v zmysle ktorých určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Vychádzajúc z uvedeného, každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení individuálnych otázok, pre ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž súdy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy. Zároveň, pokiaľ účelom § 421 ods. 1 písm. b) CSP zo širších hľadísk je tiež to, aby sa vyriešením niektorej, dosiaľ ešte dovolacím súdom nevyriešenej, právnej otázky vytvorila a ustálila rozhodovacia prax dovolacieho súdu, možno konštatovať, že vyriešením takto vysoko individuálnej otázky, akou je určenie konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti, sa ani ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu nemôže vytvoriť.

25. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery. Dovolateľ teda môže v budúcnosti v prípade zmeny pomerov podať na príslušný súd nový návrh na zníženie výživného.

26. Na základe uvedeného, dovolací súd dospel k tomu, že dovolanie otca mal. detí neobsahuje dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, a preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. f) CSP.

27. Dovolací súd o trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s § 453 ods. 1 CSP spôsobom uvedeným v druhej vete výroku tohto uznesenia (uplatnením pravidla pri neexistencii dôvodu na výnimku z neho).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.